

**Concurs de promovare în funcții de execuție a judecătorilor
27 noiembrie 2022**

**PROCES VERBAL
de motivare a soluțiilor la contestațiile la barem pentru disciplina
Drept penal
09 decembrie 2022**

Întocmit de Comisia de soluționare a contestațiilor – Drept penal, cu privire la contestațiile la baremul de notare și evaluare, formulate de candidații menționați în Anexa atașată la prezentul, în temeiul art. 20 alin. 4 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor, referitoare la baremul stabilit la materia: Drept penal.

Pentru concursul de promovare la Curtea de Apel au formulat contestații 11 candidați, cu privire la următoarele întrebări:

Teoretic:

• Întrebarea nr. 3 de la G1, corespondență: G1: 3, G2: 6, G3: 1, G4: 2, contestată de un număr de: 1 candidat

Varianta a) este greșită având în vedere că, spre deosebire de pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi, care, într-adevăr, poate fi aplicată (în baza art. 67 alin. (1) din Codul penal) sau trebuie să fie aplicată (în baza art. 67 alin. (2) din Codul penal), indiferent de cuantumul pedepsei principale a închisorii stabilite persoanei fizice, pedeapsa complementară a degradării militare este condiționată de cuantumul aceleiași pedepse. Astfel, potrivit art. 69 alin. (2) din Codul penal, aplicarea pedepsei complementare a degradării militare este obligatorie dacă pedeapsa principală aplicată este închisoarea mai mare de 10 ani, pentru ca potrivit art. 69 alin. (3) din Codul penal, aplicarea ei să fie facultativă dacă pedeapsa principală aplicată este închisoarea de cel puțin 5 ani și de cel mult 10 ani.

Și varianta b) este greșită, deoarece în cazul persoanei juridice, aplicarea uneia sau mai multor pedepse complementare este obligatorie când legea prevede această pedeapsă, astfel cum din dispozițiile art. 138 alin. (2) din Codul penal reiese. Prin urmare, legea trebuie să prevadă în mod explicit că alături de pedeapsa principală a amenzii se va aplica persoanei juridice și o pedeapsă complementară.

Varianta c) este singura corectă, de vreme ce potrivit art. 162 alin. (6) din Codul penal, pedepsele complementare aplicate persoanei fizice nu se prescriu, iar conform art. 149 alin. (2) din Codul penal, executarea pedepselor complementare aplicate persoanelor juridice se prescrie într-un termen de 3 ani, care curge de la data la care pedeapsa amenzii a fost executată sau considerată ca executată. În același timp, dispozițiile art. 162 alin. (6) din Codul penal, precitate și care fac referire numai la pedepsele complementare aplicate persoanei fizice, sunt suficiente

pentru rezolvarea corectă a grilei.

Pedepsele complementare, precum și cauzele care înlătură sau modifică executarea pedepsei se regăsesc în tematica de concurs (punctul 3.3. și punctul 7).

• Întrebarea nr. 5 de la G1, corespondență: G1: 5, G2: 10, G3: 4, G4: 8, contestată de un număr de: 1 candidat

Varianta a) nu este corectă, deoarece în cazul infracțiunii de abuz în serviciu prevăzute de art. 297 din Codul penal, tentativa este posibilă, chiar dacă nu se pedepsește (în lipsa unei dispoziții legale exprese în acest sens). Într-adevăr, în situația particulară în care aceeași infracțiune se săvârșește prin inacțiune, tentativa nu este posibilă, însă, atât enunțul grilei, cât și prima variantă de răspuns sunt formulate în termeni generali, în sensul în care în cazul infracțiunii în discuție (fără nicio distincție în funcție de modalitatea normativă incriminată în art. 297 din Codul penal) nu ar fi posibilă tentativa.

Și varianta c) este greșită, în raport de Decizia nr. 405/2016 (M.Of. nr. 517 din 8 iulie 2016) a Curții Constituționale, prin care s-a constatat că „dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma îndeplinește în mod defectuos din cuprinsul acestora se înțelege îndeplinește prin încălcarea legii” (legislație primară).

Varianta b) este corectă, infracțiunea în discuție având caracter subsidiar față de orice infracțiune de serviciu (inclusiv delapidarea, prevăzută de art. 295 din Codul penal).

• Întrebarea nr. 11 de la G1, corespondență: G1: 11, G2: 3, G3: 10, G4: 14, contestată de un număr de: 4 candidați

Varianta a) este greșită. Deși, potrivit art. 159 alin. (1) din Codul penal, împăcarea poate interveni în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu, dacă legea o prevede în mod expres (așadar, este exclusă împăcarea în cazul infracțiunilor la care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă), retragerea plângerii prelabile (cu titlu de excepție) poate și ea interveni în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prelabile, dar acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu în condițiile legii, dacă este însoțită de procuror, conform art. 158 alin. (4) din Codul penal.

Varianta b) este corectă. Dacă în cazul împăcării, potrivit art. 159 alin. (2) din Codul penal, aceasta stinge și acțiunea civilă, în cazul retragerii plângerii prelabile, Codul penal nu conține dispoziții referitoare la acțiunea civilă, care nu va fi astfel înlăturată.

Varianta c) este greșită, atât împăcarea, cât și retragerea plângerii prelabile fiind cauze care înlătură răspunderea penală.

• Întrebarea nr. 20 de la G1, corespondență: G1: 20, G2: 8, G3: 14, G4: 6, contestată de un număr de: 2 candidați

Varianta a) este greșită. Pedepsa prevăzută de lege în cazul infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal (în oricare din modalitățile normative incriminate) este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda. Aceasta ca urmare a folosirii, în cuprinsul alin. (3), a sintagmei „cu aceeași pedeapsă”, trimiterea fiind făcută la pedeapsa prevăzută în alin. (2). În acest sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 11/2021 (M.Of. nr. 361 din 08 aprilie 2021), prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de către Curtea de Apel București – Secția a II-a penală, prin care s-a solicitat pronunțarea unei

hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă formularea cuprinsă în art. 335 alin. (3) din Codul penal, respectiv, „cu aceeași pedeapsă”, face trimitere la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal sau face trimitere la pedeapsa prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal, art. 335 alin. (2) din Codul penal sau art. 336 din Codul penal, în funcție de elementul material alternativ al faptei comise”.

Varianta b) este și ea greșită. Pentru ca infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal să fie tipică, este necesar, în situația dată, ca încredințarea vehiculului pentru conducerea pe drumurile publice să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge (Decizia nr. 14/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în M.Of. nr. 135 din 10 februarie 2021).

Varianta c) este singura corectă. Infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal este o infracțiune cu subiect activ necircumstanțiat, putând fi săvârșită de orice persoană fizică sau juridică.

Infracțiunile contra siguranței circulației pe drumurile publice se regăsesc în tematica de concurs (punctul 6.1.). Pentru rezolvarea grilei nu se impune aplicarea unor dispoziții legale referitoare la răspunderea penală a persoanei juridice, cu atât mai mult cu cât varianta de răspuns face referire la posibilitatea săvârșirii infracțiunii de o persoană juridică.

Practic:

• Întrebarea nr. 42 de la G1, corespondență: G1: 42, G2: 45, G3: 44, G4: 42, contestată de un număr de: 2 candidați

Variantele a) și b) sunt greșite, iar varianta c) este corectă.

Astfel, nici fapta de tulburare de posesie, nici fapta de nerespectare a hotărârilor judecătorești nu este tipică. Aceasta deoarece persoana vătămată nu a avut niciodată posesia (de fapt) sau deținerea terenului. În același timp, nu reiese din enunțul grilei că persoana vătămată ar fi moștenitor sezinar, potrivit art. 1125 din Codul civil, iar făptuitorul nu, împrejurare care nici ea nu ar fi relevantă sub aceleași aspecte, pentru motivele deja prezentate.

Or, pentru ca fapta de tulburare de posesie, prevăzută de art. 256 alin. (1) Cod penal să fie tipică, este necesar ca la momentul săvârșirii ei, bunul imobil să se afle în posesia sau deținerea persoanei vătămate (în cauză, ulterior decesului autorului comun, terenul s-a aflat în posesia făptuitorului).

Totodată, pentru ca împiedicarea unei persoane de a folosi, în tot sau în parte, un imobil deținut în baza unei hotărâri judecătorești, de către cel căruia îi este opozabilă hotărârea (făptuitorul participând la procedura judiciară în urma căreia a fost pronunțată hotărârea judecătorească invocată ca titlu de persoana vătămată) să fie infracțiune de nerespectarea hotărârilor judecătorești, prevăzută de art. 287 alin. (1) lit. g) Cod penal, trebuie ca persoana vătămată să fie pusă în posesie anterior, fie pe calea executării silite, fie în mod voluntar. Aceasta deoarece numai în aceste situații ea se poate folosi de o împotrivire la existența unei situații de fapt realizate.

În schimb, lovirea persoanei vătămate de două ori cu palma la nivelul feței, în aceeași împrejurare, fiindu-i cauzate leziuni pentru a căror vindecare nu a avut nevoie de zile de îngrijiri medicale întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de lovire sau alte violențe prevăzute de art. 193 alin. (1) Cod penal.

• **Întrebarea nr. 43 de la G1, corespondență: G1: 43, G2: 41, G3: 42, G4: 44, contestată de un număr de: 4 candidați**

Variantele a) și c) sunt greșite, iar varianta b) este corectă.

Astfel, fapta inculpatului X., care, pe fondul unei stări conflictuale mai vechi și sub influența alcoolului, a aplicat mai multe lovituri cu un cuțit celor două persoane vătămate, A.B. și C.D., provocându-le leziuni traumatice în zona abdominală (plaga tăiată perete abdominal stâng, cu traiect de sus în jos, până la fascia posterioară a dreptului abdominal) care au necesitat un număr de 30-35 de zile de îngrijiri medicale pentru vindecare și care nu i-au pus viața în primejdie persoanei vătămate A.B., respectiv, leziuni traumatice în zona antebrațului stâng (plagă tăiată police stâng cu lipsă de substanță, leziune tendon flexor police stâng, plagă tăiată antebraț drept 1/3 mediu) care au necesitat un număr de 95-100 de zile de îngrijiri medicale pentru vindecare și care nu i-au pus viața în primejdie persoanei vătămate C.D., acționând, așadar, cu intenția de a ucide persoanele vătămate, rezultat care nu s-a produs, întrunește elementele de tipicitate ale tentativei la infracțiunea de omor calificat prevăzută de art. 32 rap. la art. 188- art. 189 alin. (1) lit. f) din Codul penal.

Tentativa la infracțiunea de omor calificat săvârșit asupra a două sau mai multe persoane, prevăzută de art. 32 rap. la art. 188- art. 189 alin. (1) lit. f) din Codul penal presupune stabilirea existenței intenției de a ucide în raport cu fiecare dintre persoanele împotriva cărora se îndreaptă acțiunea făptuitorului, acțiune care nu a produs moartea niciuneia dintre acestea. În acest sens este și Decizia nr. V/2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secțiile Unite, publicată în M.Of. nr. 492 din 07 iunie 2006.

În cauză, există tentativă la omor a persoanei vătămate A.B., chiar dacă leziunile suferite nu i-au pus în primejdie viața, atâta vreme cât în raport cu regiunea anatomică în care a aplicat loviturile (zona abdominală), obiectul folosit (apt de a produce moartea, cuțitul), numărul și intensitatea loviturilor (lovituri multiple și de o intensitate ridicată, în raport de leziunile traumatice cauzate astfel cum au fost descrise), inculpatul X. a prevăzut că în urma acțiunii sale victima ar putea să moară și a acceptat survenirea acestui rezultat care, datorită altei împrejurări (intervenția vecinilor inculpatului, din datele speței), nu s-a produs.

Totodată, există tentativă la omor a persoanei vătămate C.D., chiar dacă leziunile suferite nu i-au pus în primejdie viața, atâta vreme cât în raport cu regiunea anatomică în care a aplicat loviturile (în zona membrelor superioare, însă în contextul în care persoana vătămată a reușit să pareze loviturile de cuțit cu propriile mâini), obiectul folosit (apt de a produce moartea, cuțitul), numărul și intensitatea loviturilor (lovituri multiple și de o intensitate ridicată, în raport de leziunile traumatice cauzate astfel cum au fost descrise), inculpatul X. a prevăzut că în urma acțiunii sale victima ar putea să moară și a acceptat survenirea acestui rezultat care, datorită altor împrejurări (victima s-a apărut, intervenția vecinilor inculpatului, din datele speței), nu s-a produs.

Prin voința legiuitorului, infracțiunea săvârșită și rămasă în fază de tentativă este una complexă, așadar, unică.

Reținerea pluralității intermediare de infracțiuni prevăzute de art. 44 alin. (1) din Cod penal se datorează condamnării anterioare (prin sentința penală nr. 219/07.02.2016 pronunțată de Judecătoria S., definitivă prin decizia penală nr. 562/A/14.04.2016 a Curții de Apel B.), la o pedeapsă de 1 an închisoare (și nu mai mare de un an) pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul penal, dar și săvârșirii infracțiunii de față înainte de considerarea ca executată a pedepsei anterioare (pe parcursul termenului de supraveghere de 2 ani).

• **Întrebarea nr. 44 de la G1, corespondență: G1: 44, G2: 44, G3: 45, G4: 41, contestată de un număr de: 2 candidați**

În cazul inculpatului A nu poate fi reținută ca circumstanță agravantă săvârșirea faptei de trei sau mai multe persoane împreună, varianta a) fiind greșită. Aceasta deoarece circumstanța agravantă presupune participarea *concomitentă* a trei sau mai multe persoane în calitate de autori, coautori sau complici concomitenți la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală. Or, inculpatul A. este instigator la fapta de furt, iar inculpații B. și C., pe care i-a instigat, coautori. În același timp, este adevărat că la săvârșirea aceleiași fapte a mai participat și inculpatul E., în calitate de complice concomitent, însă circumstanța menționată este una reală, care se răsfrânge asupra participanților în măsura în care au prevăzut-o sau cunoscut-o. În cauză, cooptarea inculpatului E. s-a făcut de inculpații B. și C. după înțelegerea intervenită între inculpații A., B. și C.. Pentru aceleași motive nu poate fi reținută nici participația inculpatului D., care, de altfel, este și el un complice anterior la fapta de furt.

Varianta b) este corectă, deoarece inculpatul E. a săvârșit fapta de furt, în calitate de complice concomitent, asigurând paza locului, împreună cu inculpații B. și C., cei din urmă în calitate de coautori la aceeași faptă.

Varianta c) nu este corectă, în sarcina inculpaților majori B. și C. neputând fi reținută agravanta generală a săvârșirii infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor, în ciuda împrejurării că inculpatul D. era minor la data faptei și această împrejurare le era cunoscută (ca urmare a relației de prietenie în care se aflau de câțiva ani). Astfel, în cazul participației penale proprii, agravanta în discuție se poate obiectiva în coautorat, instigare sau complicitate concomitentă, condiție care reiese din sintagma folosită de legiuitor în art. 77 lit. d) – faptă comisă de major *împreună* cu un minor. Or, în cauză, inculpatul D. a săvârșit infracțiunea în calitate de complice anterior.

• **Întrebarea nr. 45 de la G1, corespondență: G1: 45, G2: 42, G3: 43, G4: 43, contestată de un număr de: 1 candidat**

Variantele b) și c) sunt greșite, iar varianta a) este corectă.

Fapta inculpatului R.F. care, în data de 30.01.2021, în jurul orei 20: 00, în timp ce asigura paza obiectivului Complexul Social de Servicii „Sf. M.” din B., a întreținut relații sexuale anale cu persoana vătămată N.G. (minoră în vârstă de 15 ani la acel moment, față de care era luată măsura plasamentului în regim de urgență la Complexul Social de Servicii „Sf. M.” din B.), în toaleta complexului menționat, prin constrângere, respectiv, prin amenințări cu moartea întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de viol prevăzute de art. 218 alin. (1), alin. (3) lit. a) și c), alin. (3 ind. 1) din Codul penal.

Fapta inculpatului R.F. care, în data de 30.04.2021, a promis numitei S.N. suma de 5.000 Euro în scopul cumpărării influenței pe care aceasta din urmă a pretins că o are asupra unui lucrător de poliție din cadrul Secției 5 Poliție, ce avea în lucru dosarul în care inculpatul era cercetat, pentru a propune o soluție de netrimitere în judecată a inculpatului, sumă remisă în data de 05.05.2021, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzute de art. 292 alin. (1) din Codul penal.

În cazul infracțiunii de cumpărare de influență, în ipoteza în care, după momentul consumării infracțiunii prin promisiunea unei sume de bani, subiectul activ dă o sumă de bani traficantului de influență, există o infracțiune de cumpărare de influență în forma unității naturale (fără alte consecințe în planul răspunderii penale), iar nu o infracțiune continuată de cumpărare de influență, ca formă a unității legale de infracțiune. Se are astfel în vedere atât unicitatea rezultatului produs, cât și unicitatea formei de vinovăție cu care inculpatul a acționat

(exemplificativ, I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 346/A din 20 decembrie 2018).

Aceeași fată nu întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de dare de mită prevăzute de art. 290 alin. (1) din Codul penal, câtă vreme promisiunea și remiterea banilor nu s-au făcut în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ale numitei S.N..

Fapta inculpatului R.F. care, în data de 15.06.2021, a promis specialistului criminalist din cadrul D.G.P.M.B. – Serviciul Criminalistic, care urma să efectueze constatarea criminalistică asupra comportamentului simulat al persoanei vătămate, suma de 3.000 Euro în scopul obținerii unor concluzii favorabile sau cel puțin incerte cu privire la comportamentul persoanei vătămate, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de dare de mită prevăzute de art. 290 alin. (1) din Codul penal.

Infracțiunile fiind săvârșite prin acțiuni diferite, înainte ca inculpatul să fie condamnat definitiv pentru vreuna dintre ele, se reține incidența dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Codul penal.

Pentru concursul de promovare la Tribunal au formulat contestații 8 candidați, cu privire la următoarele întrebări:

Teoretic:

• **Întrebarea nr. 1 de la G1, corespondență: G1: 1, G2: 13, G3: 4, G4: 4, contestată de un număr de: 1 candidat**

Candidatul a susținut că elementele de fapt prezentate sunt lacunare, astfel încât răspunsul de la lit. A nu este corect în orice situație, în funcție de anumite particularități putându-se constata că apărarea nu este proporțională cu atacul.

Contestația formulată este neîntemeiată, răspunsul corect fiind cel indicat la lit. A din barem.

Comisia de soluționare a contestațiilor reține că în raport cu elementele cuprinse în întrebare, răspunsul indicat la lit. A este cel corect, apărarea exercitată de către terț în sprijinul victimei atacului (lovită cu picioarele la nivelul capului și al corpului), constând în aplicarea unei lovituri cu pumnul în zona feței agresorului întrunind condițiile de proporționalitate cu gravitatea atacului și determinând astfel incidența cauzei justificative prevăzută de art. 19 din Codul penal. Totodată, comisia reține că incidența cauzei justificative determină imposibilitatea aplicării unei sancțiuni sau altor măsuri cu caracter penal (cum sunt măsurile de siguranță) ori a unei sancțiuni administrative, răspunsurile indicate la lit. B și C fiind astfel greșite.

• **Întrebarea nr. 2 de la G1, corespondență: G1: 2, G2: 1, G3: 3, G4: 3, contestată de un număr de: 1 candidat**

Candidatul a susținut că și răspunsul indicat la lit. B este corect, respectiv că infracțiunea de omor prevăzută de art. 188 alin. (1) din Codul penal este una complexă potrivit art. 35 alin. (2) din Codul penal, absorbind în mod natural infracțiunea de loviri sau alte violențe.

Contestația formulată este neîntemeiată, răspunsul corect fiind cel indicat la lit. A din barem.

Contrar susținerilor candidatului, comisia de soluționare a contestațiilor reține că infracțiunea complexă potrivit art. 35 alin. (2) din Codul penal reprezintă o formă a unității legale de infracțiune, deoarece numai legiuitorul poate include în conținutul – tip al unei infracțiuni conținutul alteia. Deși în literatura de specialitate se vorbește despre o complexitate naturală, ce rezultă din absorbția în chip natural în conținutul unei infracțiuni a elementului material

caracteristic altei infracțiuni, această complexitate naturală nu transformă infracțiunea într-una complexă în sensul art. 35 alin. (2) din Codul penal (a se vedea F. Streteanu, D. Nițu, *Drept penal, Partea generală, vol. II*, Ed. Universul Juridic, p. 62).

În consecință, se reține că singura variantă de răspuns corectă este cea indicată la lit. A, contestația formulată fiind neîntemeiată.

• Întrebarea nr. 14 de la G1, corespondență: G1: 14, G2: 3, G3: 6, G4: 2, contestată de un număr de: 1 candidat

Candidatul a susținut că răspunsul corect era cel indicat la lit. A, iar nu cel de la lit. B indicat în barem, iar sancțiunea aplicată condamnatului nu trebuia redusă ca urmare a intervenirii unei legi penale noi care prevedea limite de pedeapsă diferite, întrucât pedeapsa ce se executa nu depășea maximul special prevăzut de noua lege.

Contestația formulată este neîntemeiată, răspunsul corect fiind cel indicat la lit. B din barem.

Comisia de soluționare a contestațiilor constată că susținerile candidatului nu sunt întemeiate, acesta ignorând faptul că pedeapsa fusese aplicată pentru comiterea unei infracțiuni în forma tentativei, iar prin Decizia nr. 6/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală s-a stabilit că: *"În aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei potrivit art. 6 alin. 1 din Codul penal, în cazul tentativei, limita maximă a pedepsei ce trebuie avută în vedere este maximul prevăzut de lege pentru forma tentată (maximul special al pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată, redus sau înlocuit conform dispozițiilor privind tratamentul sancționator al tentativei)."*

În consecință, răspunsul corect este cel indicat la lit. B din barem, pedeapsa urmând a fi redusă la nivelul maximului special prevăzut de legea nouă, redus conform dispozițiilor privind tratamentul sancționator al tentativei.

• Întrebarea nr. 15 de la G1, corespondență: G1: 15, G2: 11, G3: 17, G4: 5, contestată de un număr de: 3 candidați

În esență, candidații au susținut că împiedicarea producerii rezultatului trebuie să fie efectivă și nu doar ca acțiunea inculpatului să fi putut duce la salvarea victimei, neputând fi incidentă cauza generală de nepedepsire a tentativei.

Contestațiile formulate sunt neîntemeiate, răspunsul corect fiind cel indicat la lit. A din barem.

Comisia de soluționare a contestațiilor constată că din informațiile cuprinse în enunț rezultă că inculpatul a comis o tentativă perfectă la infracțiunea de omor, după care, având intenția de a salva viața victimei, a transportat-o cu autoturismul la spital. În timpul deplasării inculpatul este implicat într-un accident de circulație, în urma căruia victima decedează. Din conținutul răspunsului indicat la lit. A rezultă că incidența cauzei de nepedepsire pentru comiterea tentativei la infracțiunea de omor este condiționată de aptitudinea acțiunii de salvare de a fi condus la împiedicarea conducerii rezultatului. În consecință, de vreme ce acțiunea de salvare ar fi avut aptitudinea de a conduce la împiedicarea producerii rezultatului constând în decesul victimei, iar acesta s-a produs totuși din cauza accidentului de circulație, comisia de contestații constată că este posibilă reținerea în favoarea autorului a cauzei de nepedepsire (în același sens a se vedea F. Streteanu, D. Nițu, *Drept penal, Partea generală, vol. I*, Ed. Universul Juridic, p. 508).

• **Întrebarea nr. 18 de la G1, corespondență: G1: 18, G2: 8, G3: 7, G4: 8, contestată de un număr de: 3 candidați**

Varianta indicată la lit. A este greșită, instanța de judecată neputând dispune renunțarea la aplicarea pedepsei în raport de dispozițiile art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal, inculpatul A. suferind anterior o condamnare, care, în lipsa unor dispoziții legale contrare, poate consta atât în condamnarea la pedeapsa închisorii, cât și în condamnarea la pedeapsa amenzii.

Varianta indicată la lit. B este corectă, iar varianta de la lit. C este greșită, instanța de judecată putând dispune amânarea aplicării pedepsei în raport de dispozițiile art. 83 alin. (1) lit. b) din Codul penal, inculpatul A. nemaifiind condamnat anterior la pedeapsa închisorii. Totodată, în raport de pedeapsa rezultantă stabilită inculpatului A. ca urmare a reținerii pluralității intermediare de infracțiuni (art. 44 din Codul penal), aplicarea aceleiași modalități de individualizare judiciară a executării pedepsei este posibilă, dispozițiile art. 83 alin. (1) lit. a) din Codul penal făcând referire la pedeapsa amenzii sau închisorii de cel mult 2 ani.

Este adevărat că în raport de *condamnarea* inculpatului la pedeapsa amenzii de 3.000 lei (150 zile-amendă, cuantumul unei zile amendă fiind de 20 lei), a cărei plată a fost eşalonată ulterior, pedeapsa amenzii nu poate fi decât *aplicată*, nu și stabilită (soluția fiind una de condamnare), dar și *cu executare* (o altă modalitate de individualizare judiciară a executării pedepsei amenzii nefiind posibilă față de dispozițiile art. 91 alin. (3) din Codul penal). Cu toate acestea, prevederile art. 83 alin. (1) lit. b) din Codul penal sunt clare, în sensul în care amânarea aplicării pedepsei poate fi dispusă dacă infractorul nu a mai fost *condamnat* anterior la pedeapsa *închisorii*, interpretarea contrară a dispozițiilor legale fiind într-o astfel de situație în defavoarea inculpatului.

Totodată, cum deja s-a arătat, în cazul amânării aplicării pedepsei, spre deosebire de renunțarea la aplicarea pedepsei, legiuitorul a impus, ca și condiție negativă, lipsa unei hotărâri de *condamnare* la pedeapsa *închisorii* și nu lipsa unei hotărâri de condamnare.

A aprecia că o hotărâre de condamnare la pedeapsa amenzii constituie un impediment pentru dispunerea amânării aplicării pedepsei înseamnă a adăuga o condiție la dispozițiile art. 83 alin. (1) lit. b) din Codul penal, ceea ce nu este permis.

Nu în ultimul rând, în discuție nu se pune autoritatea de lucru judecat a hotărârii de eşalonare a plății amenzii, așa cum nu se pune în discuție însăși autoritatea de lucru judecat a hotărârii de condamnare la pedeapsa amenzii care, cum s-a arătat, presupune, în toate cazurile, aplicarea pedepsei în discuție (cu executare).

• **Întrebarea nr. 20 de la G1, corespondență: G1: 20, G2: 5, G3: 13, G4: 15, contestată de un număr de: 5 candidați**

În esență, prin contestațiile formulate s-a susținut că se impunea reținerea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal, întrucât dispozițiile art. 288 Cod penal sunt aplicabile numai dacă fapta nu ar constitui o infracțiune mai gravă.

Contestațiile formulate sunt neîntemeiate, răspunsul corect fiind cel indicat la lit. B din barem.

Astfel, conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către cel căruia i s-a interzis exercitarea dreptului de a conduce vehicule, cu titlu de pedeapsă complementară potrivit art. 66 lit. i) din Codul penal, nu realizează niciuna din modalitățile normative prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal, întrucât, în absența vreunei referiri la deținerea unui permis de conducere de către persoana în cauză, datele speței nu permit reținerea cerinței esențiale atașate elementului material,

respectiv, deținerea unui permis de conducere necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care ar face parte vehiculul condus, deținerea unui permis de conducere retras sau anulat la data faptei ori deținerea unui permis de conducere urmată de suspendarea exercitării dreptului de a conduce la aceeași dată. În același sens, situația de fapt prezentată în enunțul grilei se rezumă la aplicarea, față de făptuitor, a pedepsei complementare prevăzute de art. 66 lit. i) din Codul penal, fără a se preciza că aceasta ar fi avut loc în vreuna din situațiile prevăzute de art. 114 alin. (1) lit. d din O.U.G. nr. 195/2002 privind regimul circulației pe drumurile publice referitoare la anularea permisului de conducere.

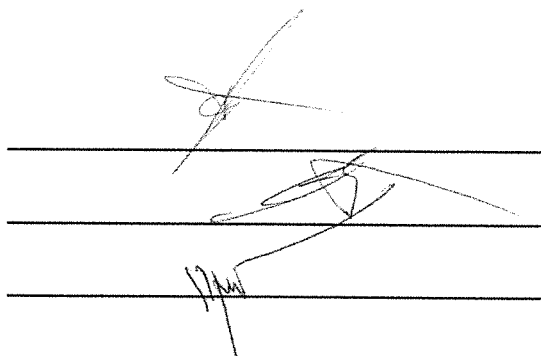
În consecință, sustragerea de la executare ori neexecutarea conform legii a unei pedepse complementare de către persoana fizică față de care s-a dispus această sancțiune constituie infracțiunea de neexecutare a sancțiunilor penale, prevăzută de art. 288 din Codul penal, astfel încât răspunsul indicat în barem la lit. B este corect.

Comisia de contestații,

.....

.....

.....

DREPT PENAL

Pentru concursul de promovare la Curte de Apel au depus contestații un număr de 11 candidați

1) Cod: C166, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 44;

2) Cod: C187, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 42;

3) Cod: C218, număr grilă: G3

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 10;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 42;

4) Cod: C258, număr grilă: G4

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 14;
- întrebarea numărul 6;

5) Cod: C284, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;

6) Cod: C350, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 11;
- întrebarea numărul 20;

7) Cod: C351, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 43;

8) Cod: C590, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 42;

9) Cod: C676, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 41;

10) Cod: C755, număr grilă: G4

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 14;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 3 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 42;
- întrebarea numărul 44;
- întrebarea numărul 43;

11) Cod: C774, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 10;

Pentru concursul de promovare la Tribunal au depus contestații un număr de 8 candidați

1) Cod: C175, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 20;

2) Cod: C227, număr grilă: G3

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 17;
- întrebarea numărul 7;

3) Cod: C434, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 13;
- întrebarea numărul 11;

4) Cod: C440, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 20;

5) Cod: C486, număr grilă: G4

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;
- întrebarea numărul 15;

6) Cod: C671, număr grilă: G3

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;
- întrebarea numărul 13;

7) Cod: C722, număr grilă: G4

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 5;
- întrebarea numărul 8;

8) Cod: C781, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;
 - întrebarea numărul 5;
-

DREPT PENAL

Pentru concursul de promovare la Curte de Apel

La Proba practica au fost formulate contestații cu privire la 4 întrebări

[1] La întrebarea nr. 42 (corespondență: G1: 42, G2: 45, G3: 44, G4: 42) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: C590, G4, nr. întrebare candidat: 42

2) Cod: C755, G4, nr. întrebare candidat: 42

[2] La întrebarea nr. 43 (corespondență: G1: 43, G2: 41, G3: 42, G4: 44) au fost depuse un număr de 4 contestații, astfel:

1) Cod: C187, G3, nr. întrebare candidat: 42

2) Cod: C218, G3, nr. întrebare candidat: 42

3) Cod: C351, G1, nr. întrebare candidat: 43

4) Cod: C755, G4, nr. întrebare candidat: 44

[3] La întrebarea nr. 44 (corespondență: G1: 44, G2: 44, G3: 45, G4: 41) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: C166, G2, nr. întrebare candidat: 44

2) Cod: C676, G4, nr. întrebare candidat: 41

[4] La întrebarea nr. 45 (corespondență: G1: 45, G2: 42, G3: 43, G4: 43) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: C755, G4, nr. întrebare candidat: 43

La Proba teoretica au fost formulate contestații cu privire la 4 întrebări

[1] La întrebarea nr. 3 (corespondență: G1: 3, G2: 6, G3: 1, G4: 2) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: C284, G1, nr. întrebare candidat: 3

[2] La întrebarea nr. 5 (corespondență: G1: 5, G2: 10, G3: 4, G4: 8) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: C774, G2, nr. întrebare candidat: 10

[3] La întrebarea nr. 11 (corespondență: G1: 11, G2: 3, G3: 10, G4: 14) au fost depuse un număr de 4 contestații, astfel:

1) Cod: C218, G3, nr. întrebare candidat: 10

2) Cod: C258, G4, nr. întrebare candidat: 14

3) Cod: C350, G1, nr. întrebare candidat: 11

4) Cod: C755, G4, nr. întrebare candidat: 14

[4] La întrebarea nr. 20 (corespondență: G1: 20, G2: 8, G3: 14, G4: 6) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: C258, G4, nr. întrebare candidat: 6

2) Cod: C350, G1, nr. întrebare candidat: 20

Pentru concursul de promovare la Tribunal

La Proba teoretica au fost formulate contestații cu privire la 6 întrebări

[1] La întrebarea nr. 1 (corespondență: G1: 1, G2: 13, G3: 4, G4: 4) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: C434, G2, nr. întrebare candidat: 13

[2] La întrebarea nr. 2 (corespondență: G1: 2, G2: 1, G3: 3, G4: 3) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: C671, G3, nr. întrebare candidat: 3

[3] La întrebarea nr. 14 (corespondență: G1: 14, G2: 3, G3: 6, G4: 2) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: C781, G2, nr. întrebare candidat: 3

[4] La întrebarea nr. 15 (corespondență: G1: 15, G2: 11, G3: 17, G4: 5) au fost depuse un număr de 3 contestații, astfel:

1) Cod: C227, G3, nr. întrebare candidat: 17

2) Cod: C434, G2, nr. întrebare candidat: 11

3) Cod: C722, G4, nr. întrebare candidat: 5

[5] La întrebarea nr. 18 (corespondență: G1: 18, G2: 8, G3: 7, G4: 8) au fost depuse un număr de 3 contestații, astfel:

1) Cod: C227, G3, nr. întrebare candidat: 7

2) Cod: C486, G4, nr. întrebare candidat: 8

3) Cod: C722, G4, nr. întrebare candidat: 8

[6] La întrebarea nr. 20 (corespondență: G1: 20, G2: 5, G3: 13, G4: 15) au fost depuse un număr de 5 contestații, astfel:

1) Cod: C175, G1, nr. întrebare candidat: 20

2) Cod: C440, G1, nr. întrebare candidat: 20

3) Cod: C486, G4, nr. întrebare candidat: 15

4) Cod: C671, G3, nr. întrebare candidat: 13

5) Cod: C781, G2, nr. întrebare candidat: 5
